

Aslında Böyle Başlamalı Bu Şiir

– DemirMUTLUGİL · 01 Şubat 2025



Kal sevgilimsen
Derinime dalalım
Tut nefesini

Aslında aynen böyle başlamalı bu şiir; aşk'a getirip
ehlikeyfın kelâmını...Eli gitmeli şiire...
Sonra...Daha bir İstanbul olmalı sanki gün;
Elâlı, söz söz dökerken kapı önlerine döngüleri

Ya da dünün gergefine batırıp çıkarmalı iğneleri,
Ya da...Veya...Yahut
Neyse...

A benim cânım, cancağızım
Çiğdem kokuşlum
Hüsnüyusufum
Dut ağacımın yalnızlığı
Bak,
Rüzgârını kapmış geliyor

Akşam üstümün küfürbaz tavrı tenhacalarım
Kış vapurları dolusu,
İster istemezler
Yağmur suyu kokuyor perçemi
Yüzü,gözü yıkanmış yeşillerin
Deniz kenarlarında dolaşıyor,
Erguvani türküsü begonvillerin
Dalgalanıyor umurum

A benim cânım,cancağzım
İçi çiçek bahçesi kırk dilin
Karaya ak çalmış
Bildik sensizliklerin
Çıkınında kırk düğüm eskimiş dünün
Kırk ayağın devası
Akrep gölgesinde sanrı
Kulağımda uğultusu köstekli saatlerin
Balık,faryalı ağın derdiyle sarmaş
Ben içirimde dönüp,dolaşan senin

A benim cânım,cancağzım
Depreşenim
Piru pakım
Sabrın boynu bükük çareye
Özlem ağır,öfke silik
Anılar yetim
Aitlik aynı aitlik
Fukara yüreğin tek gözü
Soluğumda kıvılcım
Hüznümde çoban ateşi
En çok şubatın üşütür beni
Sar içime güneşi

Aslında böyle bitmemeli bu şiir...Ak güvercin salmalı
yitirilmiş düşler; hiç yoktan bir sensizliğin inkarlarına..

Ya da...Veyahut...Neyse

Kal sevgilimsen

Derinime dalalım
Tut nefesimi

Demir Mutlugil